

[Poul Møller.]

og med året 1953, således at vi nu får mere konstans i indtægtsniveauet, i hvert fald i nogle år, ja, den højtærede finansminister sidder og morer sig, men det er som følge af den tidligere regerings arbejde, at dette er sket, og naturligvis ikke som følge af den lige tiltrådte finansministers arbejde, at vi nu har opnået denne konstans, det er som følge af andres bestræbelser, at den nye regering kan glæde sig over ikke fremtidig at skulle fremsætte ændringsforslag til denne lov hvert år.

Forslagets detaljer om maksimalindkomstforhøjelserne vil jeg gerne have at vi ser på i udvalget, for jeg er ikke overbevist om, at man har fundet de rigtige tal. Nu ved vi, at der i andre udvalg i dette ting arbejdes med udjævning af spændingsforholdet mellem land, købstæder og hovedstadsområde ud fra det synspunkt, at leveomkostningsniveauet ikke er så forskelligt i de tre områder, som vor lovgivning hidtil er gået ud fra. Når man så ser forslaget til nedslag i maksimalindkomsterne i ligningsforslaget, vil man lægge mærke til, at der er foretaget en forhøjelse af maksimalindkomsten med 300 kr. i hovedstadsområdet, 200 kr. i købstadsområdet, men kun med 100 kr. i landdistrikterne. Det er tilsyneladende en meget stor forskel, som i virkeligheden går på tværs af bestræbelserne i aldersrenteudvalget på at prøve at opnå en udjævning mellem disse tre grupper, og derfor ville vi gerne, om man kunne se på dette problem, således at man ikke her arbejder i modsat retning. I det foreliggende forslag er der en spændvidde i maksimalbeløbene på 1 200 kr., hvilket vil sige, at de i landdistrikterne for at få dette nedslag kun kan oppebære en maksimalindkomst på 80 pct. af det, der gælder i hovedstaden, og ser man på nedslagsbeløbene, er der en spændvidde på 800 kr. svarende til, at man i landdistrikterne kun opnår 70 pct. af det nedslag, man kan opnå i hovedstadsområdet. Derfor vil jeg gerne bede finansministeren, hvis han i dag er i stand dertil, redegøre for dette og ellers i et udvalg fremlægge beregningerne for, hvorledes man er nået frem til netop disse forhøjelser for maksimalindkomsterne og nedslagsbeløbene.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærk-

ninger om §§ 5 og 6, vedrørende pensionsproblemet. Det har tidligere været fremhævet fra denne talerstol, at det ligger mit parti alvorligt på sinde at nå frem til en tilfredsstillende klarhed med hensyn til borgernes aldersforsikringsproblem og at animere borgerne til i videst mulig udstrækning at sikre deres egen alderdom, således at de ikke beskattes af det, som de på den ene eller den anden façon lægger til side til deres gamle dage.

Og dér vil jeg gerne give den højtærede finansminister en smuk buket efterårsblomster, fordi han her har betvunget sig selv ved, første gang han står overfor et skattereforarbejde og skal vælge mellem skattelovskommissionens forslag og den tidligere regerings forslag, da så ubetinget at vælge den tidligere regerings forslag, skønt finansministeren selv har — om ikke haft paterniteten, så haft bidragspligten til skattelovskommissionens forslag i sin tid. I opstillingen af pensionsproblemet har finansministeren valgt at følge den tidligere regerings forslag ved fortsat at indrømme et fradrag for kapitalforsikring på op til 600 kr. og ved samtidig at give de egentlige pensionsforsikringer og livrenteforsikringer en fuldstændig fri stilling. Det var princippet i det forslag, der blev forelagt her i foråret, og det er altså i det store og hele fulgt. Der skal da heller ikke fra mit partis side rejses indvendinger herimod, og vi håber, at finansministeren, da han er gået ind på dette forslags princip, så ved senere lejlighed vil gennemføre det. Ministeren vil i løbet af få dage få mulighed for, når det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsætter sit forslag til en skattereform, at acceptere dette.

Der er ikke grund til at vise tilbageholdenhed overfor andre opsparingsforslag, som i det tidligere regeringsforslag var en flerhed, og når man ser på pensionsproblemet, er der årsag til at gøre opmærksom på, at virksomhedernes eengangsydelser til pensionering fik en fortrinlig stilling efter regeringsforslaget i foråret, og det ville være ønskeligt, at man ikke blot således premierer og hjælper den enkelte borger i dennes bestræbelser for at sikre sin alderdom, men at man også giver virksomhederne en smidigere og en kortere afskrivningsperiode med